

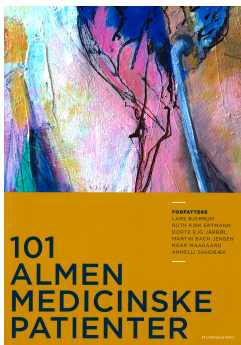
Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

101 lærerike kasuistikker fra allmennpraksis

ANMELDELSER

JØRUND STRAAND

Professor, Institutt for allmenn- og samfunnsmedisin
Universitetet i Oslo

Lars Bjerrum, Ruth Kirk Ertmann, Dorte Ejl Jarbøl et al.

101 almenmedicinske patienter

291 s. København: Munksgaard, 2017. Pris DKK 275

ISBN 978-87-628-1657-2

Den første norske læreboken i klinisk allmennmedisin i 1997 var resultat av en omfattende, nasjonal dugnad innen faget under lederskap av professor i allmennmedisin i Bergen, Steinar Hunskaar (1). Denne flere ganger reviderte bokutgivelsen har vært med på å gi allmennleger en tydeligere profesjonsidentitet og er også bearbeidet både for svenske og danske forhold. Dermed har vi Skandinavia nå et felles allmennmedisinsk rammeverk – med de positive ringvirkninger dette har for utdanning, fagidentitet og for helsetjeneste.

I medisinsk utdanning og læring har *kasuistikken* alltid hatt en sentral plass. Klinisk undervisning som utelukkende består av teori, kan ofte være dødfødt pedagogikk. Illustreres imidlertid teorien med en god pasienthistorie, fanges interessen. Kasuistikken kan både illustrere det viktige og det typiske, men også vise fallgruvne og det uventede.

101 almenmedicinske patienter er en samling karakteristiske og representative pasienthistorier fra allmennpraksis. Hver kasuistikk motsvarer et kapittel i Hunskaars lærebok og er derfor et viktig supplement til denne. Målgruppen er primært legestudenter (forberedelse til eksamen) og leger i spesialisering (forberedelse til klinisk praksis). Men fordi kasuistikkene så godt illustrerer allmennmedisinens plass i helsetjenesten, vil også mange andre ha nytte

av boken.

Presentasjonen av de 101 pasienthistoriene er lagt opp som en arbeidsbok. Hver pasienthistorie presenteres med konsultasjonsprosessen som refleksjonsramme: kontaktårsak, tidligere kjennskap om pasienten, anamnese, objektiv undersøkelse, diagnostiske overveielser, supplerende undersøkelser, konklusjon og tiltak. Den overordnede strukturen følger PSOAP (Problem, Subjektivt, Objektivt, Analyse, Plan). Kasuistikkene avsluttes med eksplisitte læringsmål. Pasienthistoriene illustrerer en systematisk tilnærming til kommunikasjonen med pasienten samtidig som de viser i praksis hvordan konsultasjonen kan struktureres. Typiske behandlingsvalg for det aktuelle helseproblemet vises, og det blir tydeliggjort hvordan teoretisk kunnskap omsettes i praktisk handling. I sum gir dette et godt bilde av den genuine allmenmedisinske kliniske praksisen.

101 almenmedicinske patienter gir likevel fortsatt bare et utsnitt av mangfoldigheten av kliniske problemstillinger vi møter på fastlegekontorene – eller som er omtalt i læreboken. At boken er på dansk, betyr ikke så mye, men noen forskjeller i behandlingstradisjoner er det likevel. Kanskje kunne vi håpe på en norsk utgave, og gjerne utvidet til 222 i stedet for 101 pasienthistorier? Jeg anbefaler *101 almenmedicinske patienter* på det varmeste!

LITTERATUR:

1. Hunskaar S. red. Allmenmedisin – klinisk arbeid. Oslo: Ad Notam Gyldendal AS, 1997.

Publisert: 5. mars 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.1002
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no